

БРАТИ, НАСИЛЬНО ЗАГНАНІ В „СТРЕБКИ“!

Не слухайте большевицької брехні про те, що є якась різниця між „стребками“ і „охоронами колгоспів“! Не обдурюйте самих себе, що ви ніколи не будете виступати проти власного народу! Не заспокоюйте самі свої совісті, що ви чейже не взяли зброї добровільно, що вам її насильно впхнули. Большевики знають, що роблять. І не на те вони заставили вас взяти зброю, щоб ви носили її для паради. Так само як примусили вас взяти зброю, так само примусять вас виступати з нею проти ваших братів. До вас прийдуть бандили з району і заставлять вас разом з ними здирати з ваших односельчан, з ваших близьких і рідних останню копійку на позики і податки, заставлять вимітати хліб на поставки, примусять гонити людей на колгоспні роботи, пильнувати колгоспних полів, щоб навіть ваша рідна мати не могла колосків зірвати. Вас примусять брати участь у вивозах на Сибір невинних жінок, стариків і дітей, вас будуть водити емгебисти на засідки і примусять стріляти в своїх братів-повстанців. З вас хочуть зробити зрадників і закрити вам шлях повороту до народу.

Невже ж ви хочете стати зрадниками свого народу? Невже ж ви хочете, щоб на вас і дітей ваших спало прокляття тих матерей і дітей, від яких ви забираєте хліб, яких будете вивозити на Сибір? Невже ж ви хочете сплямити свої руки кров'ю своїх братів? Якщо ви допустетеся до цього, то знайте, що скорше чи пізніше заслужена кара вас не мине.

Подумайте над цим, доки ще не пізно. Ворота повороту до народу для вас ще не закриті. Скористайте з них, доки ще час.

Єдиний вихід для вас — це якнайскоріше зложити зброю і назавжди пірвати зі „стребками“. Радимо вам це з найщирішого серця. Радимо вам це, бо розуміємо ваше становище, бо болюємо за вашу долю, бо хочемо, щоб ви не довели до біди і себе, і ваших рідних.

Не виправдуйте себе тим, що за складення зброї вас вивезуть на Сибір. Усіх на Сибір не вивезуть. Большевики свідомо вивозять декого в Сибір, щоб залякати вас усіх. Не піддавайтеся цьому застрашуванню.

1950 рік.

Українські Повстанці